

عنوان مقاله:

تاثیر دانش بومی در مدیریت مخاطره زلزله بافت کالبدی سکونت گاه های روستایی دهستان فضل شهرستان نیشابور

محل انتشار:

اولین همایش علوم جغرافیایی ایران 1393 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حمدالله سجاسی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه فردوسی مشهد

نجمه عسکری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

وقوع مخاطرات طبیعی زلزله در طول دوره های مختلف اجتناب ناپذیر بوده و ضرورت پرداختن به این مسئله در نواحی روستایی به لحاظ آسیب پذیری بیشتر آنها در مقابل سایر نقاط کشور است. روش تحقیق پیش رو توصیفی تحلیلی است که چارچوب نظری آن از طریق کتابخانه ای- اسنادی و آرشیوی در ارتباط با موضوع مورد تحقیق استفاده و قسمت آنالیز و میدان آن به روش مصاحبه، مشاهده و تکمیل پرسشنامه ها در منطقه انجام و با بهره گیری از مدل تصمیم گیری SAW و آزمون T تک نمونه ای به آزمون فرضیه پرداخته شده است. هدف از انجام تحقیق بررسی این که دانش بومی اجتماعات روستایی تاثیری به تبع قابل ملاحظه ای در مدیریت مخاطره طبیعی زلزله دارد. نتایج حاصله از سطح برخورداری اجتماعات روستایی از دانش بومی نشان داد در منطقه تفاوت چندانی وجود ندارد به طوریکه روستای رود با سطح برخورداری 0.110 درصد در بالاترین رتبه و روستای بوژان 0/085 درصد در پایین ترین رتبه قرار داشته و همچنین شاخص های بکارگیری مصالح مقاوم با 31.521 درصد از بیشترین و انتقال تجربیات معماری با 5.91 درصد از کمترین تاثیرات دانش بومی معماری در مدیریت مخاطره زلزله (قبل زلزله و بافت کالبدی روستایی) برخوردار می باشند.

کلمات کلیدی:

زلزله و آسیب پذیری، دانش معماری بومی، مدیریت مخاطره قبل زلزله، مدل SAW، دهستان فضل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/317204>

